

UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

NR 6 1980

INFORMATION

ISSN 0346-3540

”RYMDCEMENT?”

En murare bland ufonauterna? Det är en fråga som bl a sysselsätter Bernt Johansson från Luleå (bilden). Den lilla murbruksbiten han här håller i sin hand damp

den 6 september i år ner från skyn — eller troligare — från ett UFO för att sedan landa i Bernts ruffade segelbåt mitt ute i Luleskärgården. Se sidan 4!

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen. Utkommer med 6 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-Information är fr.o.m. 1 jan. — 31 dec.

Redaktionens besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgård 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Tommy Gustavsson — bevakning utländska tidskrifter, textbearbetning m.m.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Var god att observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

Skicka bidragen direkt till: UFO-Information, Box 16, 596 01 Skänninge.

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär — det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att teckna telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Det underlättar för oss när vi senare kanske undersöker händelsen närmare. Tack på förhand!

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1, 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

Övriga medarbetare:

Olle Öhman, Jan Lind, Carl-Anton Mattsson, Florent Sickenga, Märta Engzen, Kenneth Eek, Thomas Martin, Lars Nilsson.

Ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:

Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 60 kronor helår.

Innehållsförteckning:

Ledare	3
Klump från rymden hamnade i fiskebåt	4
CIA och UFO-rörelsen	5
Landade ett UFO i Strömstad?	6
Nytt UFO-besök över Dalabygd	8
Mystiska figurer lekte med ljussignaler	9
Snurrande kupoler skrämd kanadensisk lantman	11
Drömmen	12
UFO stort som ett cirkustält	14
Sovjet testar rymdfärja	15
Minnesrik kväll i Saltvik	16
UFO över Skottland	18
Stort UFO över norsk bondgård	19
UFO bakom järnridån	20
Ung fransyska enleverad av UFO-besättning	21
UFO över Tidaholm	22
Argentinare mötte leende ufonaut	23

Hjälp oss sprida kunskap
om UFO-frågor
och tidningen UFO-Information!

Ett sätt för Dig att hjälpa oss
nä ut med vår information är att köpa
vår nya dekal — "UFO-Information".

Dekalen

18 x 11 cm,

kostar sju kronor per styck, inklusive porto.

Tio dekaler: 60 kronor.

**God Jul
OCH
Gott Nytt År**

INFORMATION

önskar alla sina läsare ett gott slut
på 1980 och ett gott nytt 1981.

Vi hoppas våra nuvarande prenumeranter
även i fortsättningen fortsätter
vara läsare av UFO-Information.

Utan lojala prenumeranter — ingen tidning!

Nytan av UFO — men hur har det blivit?

Ledare i *UFO-tidningen* (dec. 1979)
av Doug McCann

Det är på tiden, att vi som arbetar inom ufologin tar oss samman till ett krafttag och lyfter upp UFO till den nivå, där problematiken kan accepteras och där man kan se nytta av ett erkännande av den. Som det nu är har jag en känsla av att UFO har blivit enbart **spännande läsning** för många. Något att se fram emot för några. Många vet egentligen inte varför de är intresserade av ämnet.

Vi som sysslar med problemet mera aktivt måste självfallet också känna ansvar gentemot våra medmänniskor, ett ansvar som är betydligt större än vad vi kanske tror. Det är till att börja med på oss som skriver och arbetar med UFO det kommer an, huruvida människor skall förstå UFO-problematiken, förstå att det handlar om reella ting och inte om sagor, dikt eller nyproducerade fantasiberättelser.

Vi har ansvar för hur snabbt människor skall bli delägare i den kunskap vi ufologer har om dessa återkommande besökare på vår jord. Vi måste vara ärliga och erkänna vad vi vet och inte vet i sammanhanget. Tyvärr är det inte så mycket vi vet, men jag tror bilden skulle klarna om vi hjälptes åt. I dag vet vi t ex, att vi besöks av något eller några. Detta vet vi till 100 procent men, och här kommer vårt dilemma, vi vet inte av vad eller varifrån. Tyvärr är vårt samhällssystem så uppbyggt, att det fordrar bevis i sakfrågan och det är väl gott och väl så långt, men sedan kommer det motsägelsefulla: vissa erkända fenomen går inte att bevisa experimentellt. Man har ändå erkänt dem, därför att de förekommer i det dagliga livet.

Men UFO då? De finns ju också! Millioner människor har sett dem, men se, det erkänner vi inte! Varför?? Ja, som jag ser det, är det för att vi ej kan dra synbar nytta av dem. Människan är egoistisk. Hon skall kunna utnyttja och dra nytta av saker och ting. Då kan hon i nåder erkänna fenomenet i fråga.

Jag är övertygad om att den dag våra politiker kan dra nytta av UFO eller värva röster från en stor grupp människor, som är UFO-intresserade, ja, då kommer de att slåss om dessa människors stöd. De kommer att erkänna UFO som en realitet, allt för att de själva skall kunna sko sig på bekostnad av UFO-saken. Den har då helt plötsligt blivit samhällsnyttig.

Se på miljövärden! Ingen politiker ville ta upp det-

ta ämne, innan det gått så långt att folk i gemen börjat intressera sig för ämnet. Då vädrade politikerna morgonluft och röster från allmänheten, och då gick det plötsligt bra att ta upp frågan om miljön på högst nivå. I sanning ett ruttet styrelseskick. Hade inte frågan om miljön kommit upp, kan man förmoda att vi skulle ha förgiftats till döds i förtid, för från ansvarigt håll hade man väl inte agerat utan som vanligt bara lyft sin väl tilltagna lön och återgått till den kollektiva sömnen, allt enligt gammalt mönster.

Här har ufologin en uppgift att fylla, nämligen att försöka hålla politikerna vakna så lång stund, att de förmår fatta att vi har ett problem som är användbart och måste användas. Tyvärr är människan av idag helt fångad av det teknokratiska synsättet, och detta innebär också, att eftersom teknologin inte är vare sig naturnära eller livsvänlig fjärrar den sig från det naturliga, **nämligen att vara i harmoni med naturen och dess utveckling**. Man får på goda grunder anta, att våra besökare är i harmoni med livet och naturen, och då finner vi att den väg de tar genom livet och den vi människor vandrar går vitt isär, vilket resulterar i att det för oss blir ytterst svårt att se nytta av dessa besökares vara eller inte vara.

Vi måste alltså ändra rätt mycket på vår livsstil. Man kan nog utgå från att vi inte är kapabla till något sådant utan vidare. Däremot måste vi söka finna ett samband mellan UFO-besökarna och oss själva. Vi bör, kort sagt, finna gemensamma länkar som vi både kan använda och ha nytta och nöje av.

Detta är en uppgift som inte ter sig alltför lätt, men å andra sidan är det motståndet som sporrar. Så har det alltid varit. Utan människors hån mot ufologin hade det säkert inte funnits så många UFO-anhängare i dag som det gör.

Ni som tänker i andra banor än de invanda, kom med förslag till hur vi skall kunna finna dessa gemensamma länkar. Skriv till redaktionen! Jag tror, att om vi hjälps åt går det att skapa en mera tolerant inställning till UFO och till oss som arbetar med problemet.

Så här inför årets sista dagar vill jag också önska en mycket **god jul** och tillika ett lyckosamt nytt år. Vi möts igen 1981, ett nytt, som jag tror, spännande UFO-år.

Jonzon

Klump från rymden hamnade i fiskebåt från Luleå!

Gömmer sig en murare bland ufonauterna - ja, den frågan aktualiserades för en tid sedan, närmare bestämt natten till den 6 september i år. På kvällen den 5 september far Bernt Johansson och en kamrat till honom ut för att fiska i Luleå skärgård. De anar inte vilken minnesrik kväll det skall bli!

Strax före midnatt fredagen den 5 september sitter männen och samtalar i sin ruffade fiskebåt. En kvart före tolv får Johansson ärende upp på däck. Det 'plingar' till på durken och då han förvånat ser efter vad som orsakat ljudet, finner han till sin förvåning en klump som ser ut som murbruk. Han bryter också itu biten i två delar.

Johansson ropar på sin kamrat samtidigt som han spanar upp mot himlen för att försöka utröna varifrån föremålet kommit. Det enda som syns på himlen är ett klot som lyser med intensivt, gulvitt sken över Junkön, ungefär två kilometer bort. Det såg faktiskt ut som en miniatyrmåne men lyste intensivare.

Kamraten har nu också fått syn på klotet och de lägger båda märke till ett annat blinkande, rött ljus-sken något till höger om det första ljuset. Så småningom flyttar sig det rödblinkande ljuset, så att det blir stående under det gulvita ljuset.

Johansson betraktar också skådespelet genom sin kikare. Han får då se en rad fönster, som är upplysta. Det rör sig om ett tiotal. De befinner sig på den plats där det blinkande röda ljuset tidigare var. Det har nu försvunnit.

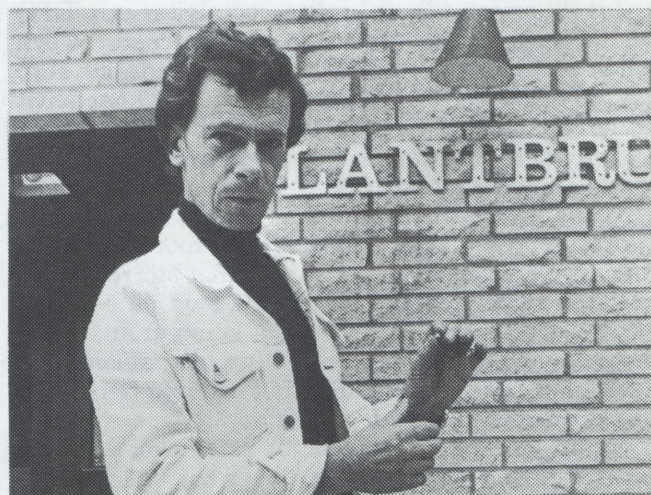
Johansson ser också konturerna av själva farkosten och han säger, att den var av klassisk tefatsform. De såg föremålen under uppskattningsvis tre fyra minuter. Sedan börjar det gulvita klotet röra på sig. Det går i en kastbana (en halvcirkel) över den med fönster upplysta farkosten. Fyra gånger upprepar klotet sin manöver för att sedan stanna vid sidan av farkosten. Men det dröjer inte länge, förrän klotet försvinner med hög hastighet söderut över havet.

Istället börjar farkosten närma sig fiskebåten.

-När den befinner sig på cirka femhundra meters avstånd blir vi rädda säger Johansson. Vi skyndar ner i ruffen.

-Vi trodde, att vi skulle bli kidnappade, så vi skrev ett meddelande för alla eventualiteters skull. Man har ju läst om sådant, kommenterar Johansson. Vi undertecknade brevet med datum och namn.

De satt sedan och väntade på att de skulle hämtas upp, men så blev det inte. Föremålet stannade vid Klubbviken på Sandön. Vi satt dock kvar i ruffen och visste inte riktigt vad vi skulle ta oss till. Efter ytterligare en kvart, kom farkosten fram bakom trädkopparna. Den steg till en uppskattad höjd av 200 - 300 meter, där den stannade för att sedan försvinna bort mot Hertsön.

Bernt Johansson med sin cementklump i nypan — en murbruksbit från en färrmande värld?

Vid den tidpunkten syntes också två små pulserande vita ljus på vattnet i samma riktning som farkosten och där ljusklotet först var synligt. Från den tidpunkt då murbruket hamnade i båten och till att farkosten försvann hade det förflutit trettio minuter.

Vi försökte sedan sova, men det ville inte gå så bra. Vi hade mycket att diskutera om i samband med upplevelsen, för något ovanligt var det trots allt.

Vid femtiden tog de upp fisknäten och gick i land vid Klubbviken. Så långt de båda männen i fiskebåten.

Sammanfattning:

Det rådde klart väder den aktuella tiden vid observationsplatsen med en vind på 5 m/sek. Den klump som hamnade i båten och som liknade murbruk visade sig vid analys också vara murbruk som dock verkade gammalt. Det kan också tänkas, att det är någon form av rymdgrus, i vilket fall som helst var dess beståndsdelar natrium-klorid, oxider av aluminium, järn, kisel, kalium samt något titan och magnesium.

Vid kontroll av flygaktiviteten i området vid den aktuella tiden förklarades vid flygflottiljen, F 21, att ingen militär flygning förekommit i området. Den militära radarspaningsverksamheten har inte noterat flygande föremål i nämnda sektor. Även från civilt håll säger man sig ej ha haft något flyg på nämnda plats. Vid förfrågan hos olika rederier samt lotsstation i Luleå framkom, att inga fartyg med lots hade passerat aktuellt område vid den tiden. Av övriga båtar som passerade området tycktes den holländska Altappen varit den båt som någorlunda

CIA och UFO-rörelserna

Ledare i Australian UFO Bulletin (dec. 1979)
av Doug McCann

En milstolpe i den ständiga kampen från UFO-rörelsernas sida för att nå officiellt erkännande av UFO-fenomenet blev processen mot CIA och USAF. Saken gällde att hemligstämplade UFO-rapporter skulle offentliggöras.

Redan har många uppseendeväckande avslöjanden gjorts. Trots officiella förnekanden och förlöjligande av UFO-forskare, har CIA noggrant undersökt och kollat UFO-rapporter. Fastän de flesta av dessa rapporter är kända inom privata UFO-forskargrupper är det första gången som många av dem nu har bekräftats på officiell nivå.

De CIA-dokument, som redan är frisläppta, avslöjar hundratals väldokumenterade observationer. Det verkar som att även om de flesta vetenskapsmän, politiker och byråkrater inte medger förekomsten av viktiga oförklarade observationer, står dock CIA och andra säkerhetsorganisationer inför den obehagliga uppgiften att förklara bort välkontrollerade fall med trovärdiga vittnen.

Här följer några av de mer intressanta fallen:

1. UFO-observationer av hundratals vittnen i Tjeckoslovakien 1965
2. Hundratals rapporter under en UFO-våg i norra Afrika 1952
3. Många rapporter gällande UFOs inom Sovjet och vid dess gränser samt i omgivande länder, har stoppats av CIA
4. Dussintals observationer av ett meteorologiskt forskarlag i Antarktis 1965
5. Observationer av US-arméns geografiska forskarteam i norra Iran.

Det finns starka bevis för att CIA har infiltrerat UFO-grupper i hela USA och förmodligen i andra länder världen runt.

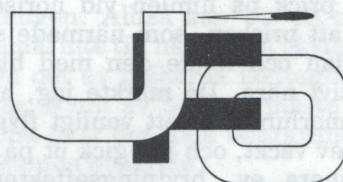
Art Gatti, som skriver i tidskriften 'Omni' (juni 1979), avslöjar att den 1952 bildade 'vetenskapliga, rådgivande kommittén angående UFOs' (the Robertson Panel), som antogs sammansatt av USAF, i själva verket bildades av CIA. Kommitténs slutliga

utlåtande var att UFO-fenomenet var nonsens och därmed fördes allmänheten fullständigt bakom ljuset. Gatti påpekar att J Allen Hynek var kommitténs rådgivare. Han påpekar också, att Brad Ayers, som är en av Hyneks medarbetare, var en känd CIA-personlighet på sextiotalet.

Frisläppta dokument från 1976 visar att någon med anknytning till Center for UFO-Studies har lämnat informationer direkt till CIA. Dessa avslöjanden har vållat stark irritation inom UFO-rörelserna, särskilt som många UFO-föreningar världen runt har sändt rapporter till CUFOS i god tro, ofta med föga gensvar.

Vad som nu är absolut nödvändigt för Australien är att få slut på hemlighetsmakeriet. Vi måste få en påtryckningsgrupp lika beslutsam som 'Citizens Against UFO-Secrecy' i USA, och vem vet vilka avslöjanden som väntar oss sedan.

Översättning: Lennart Persson

INFORMATION

söker

Medarbetare

för uppföljning av UFO-fall.

De personer vi söker bör ha smått "detektiva" anlag då arbetet i mångt och mycket består i att utvärdera och sammanfatta gjorda UFO-observationer.

Vill Du veta mera ring eller skriv till Carl-Axel Jonzon.
UFO-Information,
Box 16, 596 00 Skänninge
eller tel. (kvällstid) 0142/440 30.

Forts från föregående sida

kunde passa in i bilden. Den lämnade Luleå hamn kl 22,05 och borde sannolikt passerat väster Junkön drygt en timma senare. Det får dock anses långsökt, att dessa två, Johansson med kamrat, skulle ha sett fel på en båt på vattnet och ett flygande föremål.

Ytterligare ögonvittnen till ljusfenomenen på himlavalvet den aktuella natten har rapporterat om sina iakttagelser.

Jonzon

Landade ett UFO i Strömstad?

i fiskebåt från Luleå!

Söndagen den 24 augusti 1980 kl. 10,50 observerade tjänstemannen Mikael Nabring i Strömstad ett oidentifierat flygande föremål över staden. Nabring som är aktiv sportflygare, kunde från sin balkong genom kikare tydligt se föremålet, när det på några hundra meters avstånd och på låg höjd flög över bebyggelsen. Föremålet färdades ljudlöst och höll enligt observatören en uppskattad hastighet av c:a 200 - 300 km./tim. Det svävade västerut över Strömsvattnet och försvann.

Senare på söndagen kom tre uppskrämda barn inspringande till sina föräldrar och berättade, att de sett en konstig tingest, större än en vanlig bil, som plötsligt blivit synlig för dem vid skjutbanan i Rödsområdet i Strömstad. Ytterligare en person rapporterar, att han iakttagit ett UFO sväva över Grebbestad i norra Bohuslän samma dag, som händelserna ägde rum i Strömstad.

Mikael Nabring berättar: - Det var under ett telefonsamtal med en bekant, som jag den aktuella söndagen först uppmärksammade föremålet. Vår telefon är placerad vid ett fönster, varifrån man har en milsvid utsikt. Under samtalets gång dök det upp en liten prick på himlen vid horisonten. Jag trodde först, att pricken, som närmade sig staden, var ett flygplan och följde den med blicken, tills den var relativt nära. Då märkte jag, att objektet uppträdde annorlunda än ett vanligt flygplan. Min nyfikenhet blev väckt, och jag gick ut på balkongen för att eliminera ev. brytningseffekter vid min visuella observation genom glasrutan. Från balkongen kunde jag nu konstatera, att det flygande föremålet inte var något flygplan. Dess form och beteendemönster var helt avvikande från någon känd flygplanstyp.

Okänt ljudlöst föremål

Jag hämtade snabbt min kikare och kunde definitivt fastslå, att det varken var någon ballong eller helikopter. Förväxling med något ljussken är dessutom utesluten. Jag såg helt enkelt ett konkret föremål, som jag aldrig tidigare hade sett! Tingesten var avlång, buktad på över- och undersidan, dess form kan påminna om en rockas. Ovan till var den silvergrå, och undersidan hade en blå-röd färgton. Föremålet färdades ljudlöst och vickade från sida till sida under sin flygning. Jag fann hela händelsen så märklig, att jag ringde polisen. De konstaterade, via militärmyndigheterna, att ingen militärövning ägde rum i det aktuella området.

På särskild telefonförfrågan bekräftade Strömstadspolisen, att Nabring anmält sin observation. Polisen uppgav också, att Nabring är en mycket

trovärdig och sansad person och finner ingen anledning till spekulationer om att observationen skulle vara ren fantasi.

UFO skrämd pojkar

Några timmar efter Nabrings iakttagelse kom tre pojkar, 7, 9 och 10 år gamla, inrusande till sina respektive föräldrar och berättade, att de skrämts av ett underligt föremål, som plötsligt blivit synlig för dem vid markörvallen på ortens skjutbana. I sitt upphetsade tillstånd kunde ingen av pojkarna ge någon förståelig förklaring till vad de hade sett, varför ingen av föräldrarna tog någon notis om deras berättelse. Fadern till en av pojkarna säger: - Jag ångrar verkligen, att jag avfärdade min pojkes uppmaning att följa med honom tillbaka till skjutbanan. Trots att jag förstod, att han sett något som gjort honom upprörd, tog jag inte fasta på hans berättelse. Det måste ha känts nedslående för pojkarna att bara bli avfärdad.

De båda andra pojkarnas föräldrar säger sig också vara övertygade om att deras barn verkligen sett något ovanligt, som skrämt dem. Ingen av föräldrarna hade dock tagit fasta på det hela förrän senare, då de fått vetskap om Nabrings upplevelse. Barnens föräldrar är inte UFO-intresserade och innehar ingen UFO-litteratur. Pojkarna har heller inte tidigare frågat om eller på något sätt visat intresse för UFO. Ingen av pojkarna hade i sina försök att beskriva föremålet, använt ord som 'flygande tefat' eller 'UFO'.

Plötsligt stod UFO:t där

En granne till pojkarna, Erling Karlgren, säger: - Jag fick vetskap om pojkarnas upplevelse dagen efter. Då jag känner pojkarna, sedan de var små, och de mycket ofta besöker min bostad, intresserade jag mig för händelsen. Jag tog kontakt med pojkarna en och en, utan att de hade vetskap om detta sig emellan. Jag ställde inga ledande frågor, de fick med egna ord berätta om vad som hänt. Deras berättelse är följande: De hade på söndagen gått till skjutbanan för att plocka tomhylsor och kulor, något som de gjort många gånger tidigare. Först gick de och letade kulor vid måltavlorna, något ovanligt förmärktes inte där. Därefter begav de sig till platsen, där skyttarna legat och skjutit. Den förste som då märkte något ovanligt, var Olle, som, när han vände sig mot måltavlorna, utropade: - Oj en bil! Detta förstod de omedelbart måste vara omöjligt, en bil kan inte komma till den plats bakom måltavlorna, där föremålet stod. Olle kom då helt

Mystiska figurer över Dalarna "lekte" med ljussignaler!

plötsligt på att han skulle gå hem, så han begav sig iväg från platsen. Sven och Lars gick emellertid närmare, men så på c:a 200 meters avstånd svek modet, och även de gick hem.

Blågrått UFO, stort som en bil

Lars beskriver föremålet på följande sätt: Blågrått, lika brett som en bil. På den upphöjda delen av föremålet fanns en lucka, till höger om luckan en stång och en blinkande lampa. På min fråga hur föremålet såg ut under, kunde han inte lämna något besked. Kanske var det runt, sa han, det skymdes nertill av buskar. Han viste inte vad han hade sett, och han nämnde heller inte 'flygande tefat' eller UFO.

Olle beskrev föremålet som blågrått till färgen, storleken som en Volvo herrgårdsvagn. Även han beskrev luckan upptill på föremålet, var däremot mera osäker på var det blinkande ljuset var placerat, men angav det till höger på föremålet. Han uppgav också, att buskar hade skymt föremålet nertill. Sven beskrev också föremålet som blågrått, storleken liknade han vid en större bil, en tydligt markerad lucka med ett blinkande ljus i dess närhet. Han hade heller inte sett underdelen av föremålet.

- Pojkarna kunde inte förstå, hur föremålet plötsligt kunde stå på den plats, där de nyss hade varit. Med den kännedom jag har om pojkarna och efter att ha hört deras beskrivning av händelsen, sätter jag stor tilltro till deras berättelse säger Karlgren.

Karlgren påpekar också, att pojkarna i samband med sina berättelser gjorde enklare ritningar av föremålet, vilka väl stämde överens. Karlgren framhåller, att deras berättelse skulle ha spruckit för länge sedan, om det hela varit fria fantasier. Pojkarna hade heller ingen kännedom om Nabrings observation, när de kom hem från skjutbanan.

Duggregn hade mer eller mindre hängt i luften den aktuella dagen. På eftermiddagen lättade det något, dock inte så mycket, att solstrålar lyste genom molntäcket. Det var nästan vindstilla, och temperaturen var omkring 17 - 18 grader.

Pojkarnas namn är fingerade, enär de vill vara anonyma.

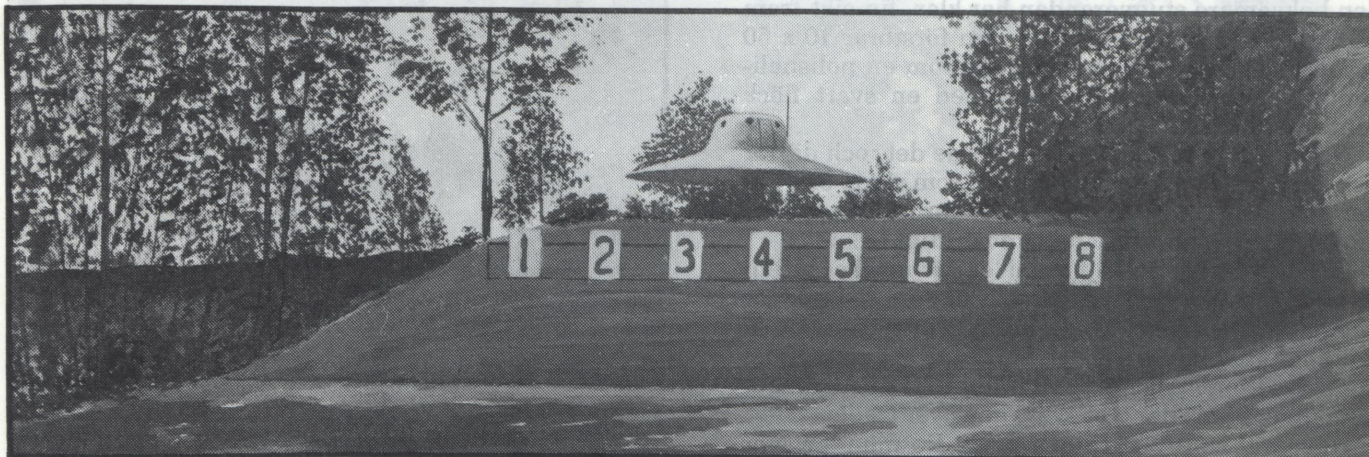
Rekonstruktion styrker berättelserna

Det faktum, att markörvallens övre del saknar varje spår av en ev. landning, har av några personer felaktigt tagits som bevis på att pojkarna enbart fantiserat om händelsen. Avsaknandet av spår i det relativt mjuka jordskikt, som utgör markörvallens övre del, kan vid första påseendet verka förbryllande, men har sin naturliga förklaring. Det har helt enkelt aldrig förekommit någon landning på markörvallen!!! Avsaknandet av landningsspår på ovan angivna plats styrker dock pojkarnas trovärdighet!

I sina berättelser och enkla ritningar har alla pojkarna markerat, att buskar skymmer nedre delen av föremålet. Den buskridå, som från pojkarnas observationsavstånd förefaller att finnas på den aktuella vallen, växer i verkligheten åtskilliga meter bakåt i terrängen. Alltså kan ett på markörvallen stående föremål inte till någon del skymmas av några buskar. Då det av pojkarna iakttagna föremålets nedre del var skymt av buskar, måste det ha stått på eller svävat över den kala berggrund, som finns bakom omnämnda buskridå.

Vid den av signaturen företagna platsundersökningen framkom också, att pojkarnas missbedömning beträffande buskridåns läge var signifikativ även för andra vittnen. Vid en rekonstruktion med vuxna ortsbor gjorde dessa samma felbedömning!

Karl

Så här tänker sig vår tecknare hur föremålet observerades vid skjutbanan i Rödsområdet i Strömstad.

Föremålet var blågrått och lika stort som en bil men med en lucka på en upphöjd del av "kroppen".

Nytt UFO-besök över Dalarna

Efter en tids uppehåll har det åter varit UFO-aktivitet över Dalarna. Över Söderbärke, Boda och nu senast Rällsjöfors cirka 2,5 mil norr om Falun.

Observationerna i Söderbärke och Boda var mindre ljusfenomen och inte mycket att ta på.

Vi på UFO-Information nödgas slå ut väggarna i arkivet om alla ljusfenomen skall få plats. Därför måste vi sortera och arkivera, samt presentera händelser som med stor säkerhet ej kan hänföras till kända företeelser.

Följande från vår faluavdelning handlar om observationen över Rällsjöfors.

Rällsjöfors är en idyll med sparsam stugbebyggelse, stor areal, orörd natur, en vacker sjö och ett litet vattendrivet kraftverk som största turistattraktion.

Torsdagen den 15 maj kl 2345 är ett nytt avsnitt av den populära TV-serien 'Rötter' slut, och i den lilla röda sommarstugan släcker May o Gösta Hellström från Gävle TV:n för kvällen. Genom det lilla stugfönstret kastar May en sista blick över idyllen innan hon går till sängs.

Plötsligt hejdar hon sig. Böjer sig igen och tittar storögd på ett skarpt lysande föremål, som hon uppfattar svävar på trädkoppshöjd över skogsbrynet cirka hundra meter från stugan.

Samtidigt som hon tar fram sin kikare gör hon sin man uppmärksam på det märkliga föremålet.

Gösta Hellström ser dåligt utan glasögon. Dessa har han glömt kvar i bilen, parkerad ett hundratal meter in på vägen som leder till grannen. Eftersom han är trött och den stjärnklara natten är ovanligt kall samt eftersom det är långt till bilen, nöjer han sig med att fråga och diskutera med sin fru vad hon ser genom kikaren.

May som bytt sin obekväma fönsterställning mot den bekvämare stugverandan har klar, fin sikt fram till föremålet. Genom kikaren som förstorar 10 x 50 ser hon det ovala föremålet, stort som en polishelikopter, ljudlöst, mönstrat och med en svart fläck som sakta rör sig.

Det kan vara föremålet som gjorde det, och därför fick jag känslan att det var fläcken som rörde sig, säger May och fortsätter; föremålet var mönstrat med något som liknade ett jättelikt ovalrutigt fisknät.

Ljuset som kom från föremålet var mycket intensivt och fast. Ja, det såg faktiskt ut som rödglödgat järn med vita nyanser. Jag har aldrig sett något så märkligt i hela mitt liv, och var detta ett UFO, som jag ibland hört talas om, ville jag inte missa något när det nu fanns där tyst svävande över träden.

Hade väl stått och tittat i drygt tio minuter, när min man började frysa och gick in. Föremålet hängde orörligt kvar, och det började bli lite tjatigt. Då

vänder jag mig och tittar snett ut över sjön.

Får en mindre chock när jag upptäcker fyra föremål till på himlen. Alla var runda och nätmönstrade. Ett av dem hade också en svart fläck som rörde sig. Ljuset från dem såg likadant ut som från det ovala fast svagare. De var mindre, och jag uppfattade att det berodde på att de var längre bort. Bortsett från fläcken stod de blickstill. Från dessa hördes heller ingenting, och till slut började det bli lite kusligt med dessa mystiska föremål nästan in på husknu-ten.

Jag gick in till min man, och vi diskuterade länge vad det kunde ha varit för något. Slutligen lade vi oss och somnade.

Dagen efter berättar vi händelsen för vår granne. Han prenumererar på tidningen UFO-Information sedan många år och är väldigt UFO-intresserad. Han tyckte att vi skulle rapportera vad vi sett, och lovade kontakta någon som kunde undersöka och skriva om det.

Kort tid efter blir vi uppringda av UFO-Faluns ordförande Christer Dahlstedt som lovar komma.

Ett tack riktar vi på UFO-Information till familjen Hellströms granne, som kontaktade C Dahlstedt så vi åter kan lägga ett intressant fall till de övriga i arkivet. ■

Gösta Hällström på platsen där objektet (inringat) befann sig.

Mystiska figurer "lekte" med ljussignaler!

Valborg Ågren i Ankarsvik hade för ett tjugotal år sedan en upplevelse av UFO-karaktär som hon tills nu inte gärna velat tala om. Men hon har inte glömt vad hon upplevt och har nu gett oss sin berättelse:

Inledningsvis säger hon att episoden är så gammal, att den inte längre kan ha någon betydelse men hon tänker på den då och då och undrar vad det kan ha varit. Om hon berättar om saken ibland, tror folk att hon skämtar och frågar om hon verkligen tror på det själv. Ja, det konstaterar hon alltså, men tillägger att folk får tro vad de vill. Nu önskar hon få reda på om någon annan kanske upplevt något liknande:

- Vi bodde i Hallviken, Hammerdal då, det var 1961, och hade bostad i skolhuset. En natt hade I 5 från Östersund hyrt gymnastiksalen för en militär skidororientering. Vi var uppe och stod i vårt kök nästan hela tiden och tittade på hur de kom i mörkret med pannlampor från olika håll och småningom gav sig iväg igen. Om inte dessa saker försiggått hade vi varit mera observanta på vad vi senare fick uppleva.

- Jag och Tilda S brukade fara in till Hammerdal på sångövning varje torsdagskväll. Från Fagerdal brukade Pelle Amundsen åka med. Nu var vi alltså på hemväg, hade lämnat av Pelle och passerade sista gården i Gisselås. Då fick jag se några underliga

Tre figurer "lekte" med en slagg ur vilkens båda ändar det gnistrade. Och i en grantopp lyste ett rödaktigt sken.

Nytt UFO-besök över Dalarna! "lekter" med "otkl"

ljus på vänster sida av vägen cirka 150 m från den. Jag stannade och vi började titta. Det var en mycket vacker vinterkväll med ljus, gnistrande skare och månsken från en klar himmel, varför vi tydligt kunde göra våra iakttagelser.

- Närmast vägen var en slät yta, en stor åker, avbruten av små grandungar här och där. Med den närmaste dungen som bakgrund såg vi två figurer stå alldeles stilla. De kanske befann sig 7 - 8 m från varandra. De hade något slags hjälmar på huvudet och ganska blanka, mörka kappor, ungerfär som om de burit oljeställ. Framför dem på marken fanns en massa slangar som ringlade sig ungefär som när man skruvar på för starkt tryck i en vattenslang. På två, tre ställen verkade slangarna ha slutändar och ur dem kom ett gnistregn, ungefär som kraftiga tomtbloss. Det var dessa sken vi hade sett!

- Framför slangarna stod den tredje figuren. Han rörde sig ibland och stod ibland alldeles stilla. När han rörde sig hoppade han med långa kliv fram och tillbaka bland slangarna. Det var svårt att urskilja anletsdragen. Ibland såg det ut som om de bar gasmask, men det kan ju också ha varit fråga om skuggor.

- Lite vid sidan av dungen stod en annan gran. Ungefär mitt på stammen flammade svagt ett rödaktigt sken. Ibland hoppade den rörliga figuren fram till granen och gjorde någonting, så att det rödaktiga skenet gled uppåt mot toppen och tilltog i styrka. Det lyste sedan en stund uppe i toppen med ett stort vitt och runt sken, minst en meter i diameter. Sedan mattades det åter av och gled ned från trädtoppen och övergick till det röda skenet på mitten av granen. Vi såg detta minst fyra - fem gånger under vår upplevelse.

Vi satt länge och tittade och ingen förändring inträffade. Vi räknade förstås ut att det måste vara fråga om militären och att det här var en kontroll i skidorienteringen. Skenet i toppen på granen var ett sätt att leda orienterarna rätt. Men vi var inte speciellt nöjda så jag föreslog att vi skulle vända på vägen och köra tillbaka en bit och sedan ta av åt vänster och köra till Gisselås järnvägsstation. Då kanske vi skulle se det ur en annan synvinkel. Men det var en liten ås i vägen, så vi såg ingenting, och snart var vi tillbaka igen. Oförändrat!

- Nästa infall blev att komma lite närmare med bilen genom att köra av på en liten avtagsväg till en grusgrop, som låg alldeles bakom den närmaste gården. Vi märkte ingen reaktion från gruppen ute på åkern. Och inte såg vi bättre heller. Då klev vi ur bilen och började gå på skaren fram mot dem. Men vi hade inte gått många steg, förrän modet svek oss.

Av vilken anledning skulle två halvgamla tanter komma klivande på skaren mot några militärgrabbar sent på kvällen? De skulle nog skratta åt oss, så vi besinnade oss och gick tillbaka till bilen, körde upp den på vägen igen och tittade ett litet tag till. Inga skidåkare kom och ingenting förändrades, så till slut for vi hem.

- Vi körde in på gården kvart i tolv och jag sprang in och försökte få min man intresserad av att klä på sig och följa med tillbaka, men det gick inte. Det var ju säkert militärer! Och det hade ju blivit slut också, så jag gav upp. Men redan dagen efter hade vi ärendet förbi platsen och allt var borta. Och granen med eldskenet fanns där inte längre!

- Detta med granen är min svaga punkt. Jag tycker ju, att vi såg det mesta så klart, och jag har så tydliga minnesbilder, men det kan ju i alla fall inte ha varit någon gran, för i så fall skulle den ju ha antänts och börjat brinna. - Jag blev så snopen att granen var borta, och min man började ångra sig att vi inte farit och tittat i alla fall. Men det där med militärer höll i alla fall. Att det kunde ha med UFOs att göra hade vi inte börjat tänka riktigt på än vid det laget.

- Nästa torsdag berättade vi vad vi sett för Pelle A. Han blev eld och lågor och skulle undersöka. Det han tog reda på var: 1. det fanns inga skidspår inom området. 2. det fanns ingen stubbe efter någon gran där vi hade sett den. 2. det hade blivit dagsmeja framför grandungen, så där fanns inga märken kvar. 4. bonden, som ägde marken, hade inte sett någonting och inte heller hade militär varit i kontakt med dem.

- Pelle var ganska uppbragt över oss, att vi inte hade gjort något åt det genast, men vi var ju så fixerade vid detta med nattorienteringen.

- Det är möjligt att min berättelse är registrerad förut, för jag skrev en gång till en författare av en UFO-artikel i en tidning i slutet av 60-talet. Men jag har aldrig kunnat få någon förklaring på vad vi såg den kvällen. Jag brukar säga - Jag vet vad jag såg men jag vet inte vad det var jag såg! Och 1967 flyttade vi till Sundsvall och jag har inte träffat Tilda sedan dess, så jag vet inte om hon minns något av det längre!

- Vad jag tror nu? Jo, det måste ha varit någon liten grupp som 'ilandsatts' för att laga någonting och sedan väntade på någon hämtning. Det fanns ingenting som skulle ha gått att åka på inom synhåll.

Jonzon

Snurrande kupoler skrämde kanadensisk lantman!

Denna iakttagelse ägde rum söndagsmorgonen den 1 september 1974, utanför den lantliga staden Langenburg i Saskatchewan, Kanada.

Farmaren Edwin Fuhr (36) höll på att skörda sitt betfält och hade varit där nästan en timme. Det föll ett lätt regn och Fuhr kom långsamt körande med sin traktor, medan han korrigerade sin position mot höger. Samtidigt iakttog han till vänster om sig en stor, våt gräsfläck eller ett sumpigt ställe.

Då Fuhr sedan tittade framåt och till vänster om sig för att se hur nära den sumpiga platsen han var, märkte han, på ett avstånd av ungefär 15 meter, en metallisk kupol, som välvde sig i det höga gräset. Hans första tanke var, att kupolen som han såg var något slags ny metallisk hytt för jägare. Han höll det också för möjligt att hans granne spelade honom ett spratt.

Fuhr stannade traktorn och gick mot föremålet för att ge det en spark och skrämma den som eventuellt var därinne. Plötsligt förändrades situationen. När han närmade sig kupolen kunde han se, att gräset runt omkring rörde sig och att föremålet snabbt och ljudlöst vred sig. Förskräckt sprang han tillbaka till traktorn, klättrade upp på sitsen och såg då ytterligare fyra blanka kupoler. Alla vred sig medsols och svävade cirka 30-50 cm ovan mark. Gräset rörde sig under var och en av dem.

Fuhr försökte starta traktorn för att komma iväg, men han förmådde inte röra vare sig startknapp el-

Den kanadensiske farmaren Edwin Fuhr blev i september för sex år sedan vittne till hur fyra mystiska snurrande kupoler "parkerade" på ett betfält utanför Langenburg i Saskatchewan.

ler ratt. Om detta orsakades av de främmande kupolerna eller om han helt enkelt var för svag av ångest, blev han inte klar över. 'Jag satt där som förstenad', sade vittnet. 'Jag kunde inte röra mig. Jag visste förbaskat mig inte vad jag skulle göra. Helt plötsligt steg alla uppåt - alldeles rakt upp, jag tror till cirka 70 meter och stannade där'.

Kupolerna ordnade sig i formation och stoppade rotationen. En grå punkt, liksom en avgas, flöt ut ur två öppningar på varje föremål, sänktes mot jorden och fångades upp av en vindfläkt. Efter två minuter avlägsnade de sig. De såg ut som polerat stål, när de hastigt försvann i molnen.

Edwin Fuhr blev för en stund sittande helt stilla på sin traktor, bara för att vara helt säker på att UFO:na verkligen var borta. Försiktigt gick han sedan över till sumpmarken. På det ställe där han sett den första svävande kupolen, var det höga gräset, 3,5 meter i diameter, nedtryckt. Vid ytterkanten var gräset fullkomligt nerpressat i en ring. I mitten, direkt under UFO:ns mittpunkt, stod gräset upprätt. Det var inte varmt och inte heller utstrålade det något slags ovanlig lukt. Vid undersökning hos Ted Phillips, nämnde Fuhr, att två av kupolerna hade tvenne förlängningar eller soner under sig. Han uppskattade deras längd till omkring en meter.

Man respekterade att Fuhr inte ville att hans upplevelse skulle komma till allmän kännedom. Han gick efter händelsen tillbaka till gården och berättade för sin fru om upplevelsen. Men det är svårt att bevara en hemlighet i ett litet samhälle, så slutligen fick konstapel Ron Morier höra historien. Han fick av farmaren veta att dennes granne hade ställt diskreta frågor angående djurens sätt att reagera. På kvällen, vid midnatt, innan kupolerna blev sedda hade hundarna börjat skälla och inte slutat med det förrän efter tre timmar, till stor förtret för ägaren. Dessutom började djuren i trakten bli oroliga; de rände hit och dit i vilda försök att bli fria från sina koppel.

Hos konstapeln förhörde sig Phillips om Edwin Fuhrs anseende. 'Jag tror, att han sett något och jag inser inte varför han skulle överdriva vad han sett' menade Morier. 'Det finns ingen grund att anta, att han skulle ljuga. Vad det än var - det kom ur luften och försvann i den, så mycket kan jag säga'.

Källa: UFO-nachrichten nr 233 febr 1976.
Översättning: Göte Johansson

Anm: Ted Phillips är civilingenjör och har specialiserat sig på fysiska spår vid sina undersökningar av UFO-fall. Till dags dato (febr. 1976) har han undersökt nära 800 fall i 36 länder. Han anser, att undersökningar av fysiska spår vid UFO-landningar är den bästa metoden att lösa UFO-problemet.

Drömmen

Av Niels Nielsen)

Det var sommar, eftermiddag, och vi var på väg i bil till Borlänge.

Klockan kunde väl varit cirka 15 då vi svängde av från Gruvgatan, gick in i rondellen och ut på Borlängevägen. Vi passerade Järnvägsövergången och skulle snart köra förbi bilsprotet i Gruvriset, som ligger intill Borlängevägen.

Vi småpratade och allt kändes som en helt vanlig färd till Borlänge. Nu var vi på backkrönet, och till höger om oss låg skroten.

Jag tittade lite slött mot himlen och såg solen skina mellan lövverket.

Ögonen på vägen igen några meter, och på nytt tittade jag upp mot himmeln - precis som någon gav order om det. Samtidigt fick jag syn på 'tefatet'. Bromsade och skrek rakt ut: Ser ni, ser ni, ser ni tefatet?! Kolla - har ni sett? Herre jäklar grabbar det är otroligt och så säger folk att dom inte finns!! Jös-ses anamma ...

Vid sista ordet hade jag kommit ur bilen och stod stilla, medan jag fascinerad följde UFOs rörelser på väg mot marken. Det gled sakta mot marken. Precis som när man går i trappor utan att trampa på stegen.

'När det landat vände jag mig om och såg att mina polare hade försvunnit'. Jo, jag hörde någon springa just när jag kommit ur bilen, men brydde mig inte om att vända mig och se efter.

Jag lämnade bilen intill vägrenen strax bakom porten till bilsprotet. Började gå mot platsen för landningen, som borde vara golfbanan 50 m längre fram.

Kunde inte se farkosten på grund av en vägkrök, och genom att golfbanan ligger lägre än vägen. Det var också en del träd och buskage, som skymde sikten.

Väl framme såg jag farkosten stå parkerad i övre högra hörnet av golfbanan. Den stod på gräsbanan utan några stödben eller annat. Den var klassiskt tefatsformad. Cirka fyra meter hög och cirka tio meter i diameter. Inga fönster eller gluggar. Till färgen var den matt silverfärgad. Åntrade vägslänten, hoppade över staketet, och gick sakta mot farkosten, som stod cirka 20 meter in på golfbanan.

Stannade och tänkte, att det är helt otroligt. Här står jag och tittar på ett 'tefat'. Ingen annan i Falun står där jag står. Undrar om det är någon som ser det jag ser?

Hade inte tänkt tanken färdig, när en lucka blev synlig.

Det såg ut som när en garageport öppnar sig i slow-motion och går upp i taket.

Står som fastnaglad och ser en mansperson i min egen ålder komma ut.

Han har en ledig, sportig, tidlös gråbrun overall på sig. Han är mörk, korthårig, välkammad och otro-

ligt slätrakad.

Känner att jag måste säga något - säger hej, vem är du?

Han svarar inte. Står stilla med sänkta armar och tittar uttryckslost på mig.

Är du vän eller fiende? Killen svarar fortfarande inte, och jag känner olusten krypa uppför ryggraden.

Var kommer du ifrån och vad vill du?? Då ler han vänligt och svarar: Talar jag om varifrån - tror du mig inte. Vill du åka med en sväng?

Det hela är så otroligt att jag hör mig själv svara ja.

Följer killen in i farkosten. I maskinen sitter en annan kille i samma ålder. Han nickar till hälsning och pekar på en stol. Sätter mig i stolen, som är utformad som en flygstol med säkerhetssealar, och den står mellan två andra likadana stolar. Framför finns ett panorama-fönster där jag ser snett ut över golfbanan.

Tycker det är konstigt - för jag såg inget fönster utifrån.

Killen som bjöd in mig sätter sig i stolen till höger om mig. (För enkelhetens skull kallar jag honom K). Spänn fast dig sa K och visade hur jag skulle göra.

Vart vill du åka? frågade han.

Tja, ta en vända över Falun. Ok, svarade han, och vi höjde oss som en helikopter. Helt ljudlost. Allt var knäpptyst utom min puls, som lät som ett marimband i mina öron. Såg trädtopparna försvinna. Till sist var det bara en ljusblå himmel att titta på.

Eftersom jag inte kände någon rörelse som när man flyger, tyckte jag det var lustigt med bältet tvärs över kroppen. Vad skulle det vara bra för?

Jaha, sa K. Vad vill du se?

Gör en sväng över stan mot Kristine kyrka och polishuset.

Hade knappt uttalat sista ordet, förrän farkosten tippade över på högkant och drog iväg med en fruktansvärd fart. Det var som om mina inälvor var på väg upp genom halsen och hjärtat på vippen att stanna. Min mage vred sig och jag var nära att svimma, då jag vrålade av all kraft: Vänd den på rätt köl - jag har svindel!!

Man bromsade och lade sig på rätt köl. Killen till höger var smått road av min reaktion. (Den andre rörde inte en min).

Med ett ursäktande leende över pilotens snabba manöver flög vi sakta fram över Falun.

Fick se Kristina kyrka, polishuset, Falu-Kuriren, syrafabriken och slutligen en del av Gruvriset, där min bil stod parkerad.

Är det risk för att någon får syn på oss - frågade jag K?

Dom ser oss inte - svarade han.

Jamen, vi flög ju så lågt. Någon bör ha sett?

(Första delen)

Nej, inte alls, fick jag till svar.

Har du lust hänga med hem till oss - där vi bor - frågade K.

Det kan jag inte för Kerstin väntar med middag till klockan 17, och så har jag bilen parkerad vid Gruvriset. Polisen kanske får syn på den och undrar.

Du är tillbaka till middagen och bilen står kvar. Det tar inte mer än cirka en halvtimme fram och åter OK, sa jag.

Plötsligt blev det mörkt i farkosten. Ingen känsla av acceleration eller rörelse. Känsla av tid och rum försvann. Jag var i ett vacuum, och kände knappt stolen jag satt i.

Rätt vad det var blev en disig, ljusgrå himmel synlig, och då hade vi färdats, enligt min bedömning, cirka tio minuter.

Så blev något som såg ut som ett inflygningsfält synligt. Vi flög sakta utmed fältet, och det liknade en bred asfalterad väg med konstgjorda träd utplanterade på ömse sidor om vägen.

Över hela fältet vilade ett ljusblått, artificiellt ljus. Ja, det var som om ljuset saknade ljuskälla. Det bara fanns där, och när vi kom närmare såg jag rader av låga, fyrkantiga hus som var sammanbyggda. Verkade byggda av betong. Alla hus hade vanliga fönster och ifrån en del lyste det.

Intill husen låg en stor vändplan, och på den stod stora och små 'tefat' parkerade. En del på landningställ andra rakt på marken. Alltihop såg ut som en slags tefatsterminal.

Vi landade tyst och mjukt. K reste sig och bad mig följa efter.

Vart piloten tog vägen, vet jag inte. Han satt emellertid kvar i sin stol, när vi gick ut på 'parkeeringsplatsen'.

Underlaget jag gick på kändes som asfalt fast mjukare.

Vi gick mot närmaste låghus, och kom in i ett slags allrum.

Ljust, fint och med en massa människor av båda könen samlade. Rummet såg ut som vilket rum som helst där folk samlas. Soffor, bord, stolar, mattor, tavlor och några affischer på väggarna. Ingen tog någon notis om oss när vi kom in. Man satt i grupper och var invecklade i diskussioner sins emellan.

Alla tycktes vara i åldern 20 - 35 år, och klädda i smakfulla färger. Något språk uppfattade jag inte - det var mest surr alltihop.

K vinkade till mig, och jag följde honom in i ett annat hus som liknade en fabriksbyggnad, där många människor var sysselsatta med olika slags arbeten.

Här tillverkar vi livsmedel, sa K. Vi har inte vatten på den här planeten, så allt i matväg tillverkas artificiellt. Vatten hämtar vi på jorden och från annat håll i universum. Däremot har vi massvis med

Niels Nielsen

sprit. Det utvinns vi på kemisk väg. Alla tvättar sig i sprit. Vatten är dyrt därför är det åtråvärt.

Vi kom fram till en maskin, som för mig liknade ett transportband av gummimattor till snö-scostrar.

Något grönt, odefinierbart i en stor behållare mynnade ut en bit över bandet i slutet av maskinen, som sköttes av en man i 40-årsåldern.

På bandet damp det ned en aldrig sinande ström av gröna frukter, som liknade krympta jordärtskockor.

Det är våra ägg, sa K, tog ett och kastade det i golvet. Det studsade som en gummiboll.

Han plockade upp det och räckte mig det med orden: smaka får du känna.

Torkade av det och tog en tugga. Visst smakade det ägg. Men herregud som det såg ut med alla sina gröna gummifjäll, och konsistensen var som ett dåligt hårdkokt jordägg.

Allt detta 'overkliga' började göra mig illamående. För mycket på en och samma gång trots att jag väntat mig ovanliga saker.

Kan vi återvända till Falun? Kerstin undrar säkert varför jag är borta, om jag inte passar maten. K nickade, och så var jag åter på plats i stolen, fastspänd och klar till återfärd.

Färden tillbaka gjordes i fullkomlig mörker - ända tills vi hängde några tusen meter över Gruvriset, där jag skulle bli landsatt.

Fortsättning i nästa nummer

UFO stort som ett cirkustält!

-Jag blev chockad, och det dröjde flera timmar innan jag hunnit lugna ner mig, berättar **Lena Andersson** i Motala, som skakades svårt av upplevelsen lördagen den 2 augusti i år.

-Jag var på hemväg med cykel från Varamon, och framför mig åkte ytterligare tre cyklister. När jag svängt av från Lasarettsgatan och åkt ett stycke på Bergsättersvägen hände det - plötsligt och utan förvarning! Det blev ljust som mitt på dagen, ett rödgult ljus, konstigt på så sätt att det tycktes ha skarpt markerade gränser. Det spred inte som t ex en strålkastare (ljuset var liksom riktat ut från farkosten). I ljuset syntes en farkost platt underifrån och med rundad överdel (Lena liknade den vid ett cirkustält till storlek och form med det undantaget, att överdelen var rundare och ej så spetsigt som ett cirkustält).

Ljuskäglan, liksom farkosten, befann sig snett bakom Lena som stannade upp med cykeln och såg förundrad på farkosten. Det märkliga skenet inneslöt även de andra tre cyklisterna. Dessa blev dock mycket rädda. De slängde cyklarna, skrek 'som djur' och sprang från platsen. Lena hann under den cirka en minut långa observationen uppfatta att farkosten hade rektangulära fönster och från dem kom samma rödgula sken. Vidare hördes ett svagt surrande ljud, ungefär som från ett kylskåp. Lena noterar, att hon hörde ljudet några sekunder, innan ljuskäglan och farkosten blev synliga. Hon konstaterar vidare, att det hela kom mycket plötsligt som om man vrider på en strömbrytare och det försvann också lika plötsligt.

Höjden upp till föremålet säger Lena sig inte kunna uppskatta i meter, men det var i samma höjd som taken på de omkringvarande husen, vilket måste betyda att UFO:t inte var högre än 50 meter från marknivån.

En annan egendomlighet var, säger Lena, att tiden tycktes stå stilla när ljuset träffade henne.

-Jag upplevde något slags tomhet samtidigt som jag satt kvar på cykeln utan att falla av, jag stod ju still - ja konstigt var det, säger Lena.

Väl hemkommen infann sig chocken. -Det tog lång tid, innan jag lugnade mig, säger hon, och det bekräftas av Lenas mamma, som hade all möda i världen att lugna ner dottern, som ännu inte fattar vad som hände där ute på lördagskvällen.

Några ytterligare kommentarer till det inträffade;

Lena hade tidigare på kvällen varit tillsammans med sina kamrater och skulle ha haft sällskap med en flickvän hem på kvällen, men denna blev sjuk och åkte hem tidigare.

Normalt brukar det vara upplyst i fönstren vid den aktuella gatan, men så var det inte denna lördags-

kväll, troligtvis beroende på det dåliga TV-program som visades. Människorna hade lagt sig istället. Därför var det mörkt och tyst på kvällen för observationen.

När Lena kom hem, försökte modern lugna sin dotter bl a med att försöka förmå henne att se på TV (ett musikprogram). Medan Lena satt och såg på TV, bröts programmet vid upprepade tillfällen. Hurvida detta kan ha berott på UFO:t eller om det fanns någon annan orsak är inte helt klarlagt. Vi vet dock från andra liknande fall, att TV- och radiosändningar bryts av UFO.

Platsen där Lena såg UFO:t tycks vara intressant för dessa besökare. Det är nämligen inte första gången som UFO syntes över Ekön, som stadsdelen heter. Minst tre gånger tidigare under de senaste tio åren har samma plats besökts av UFO. Ett antal ej klarlagda observationer har också förekommit i området. Hur många som inte rapporterats, ja det kan man bara spekulera i. Att det finns det vet vi genom hörsägen.

Platsen kan möjligen vara intressant med anled-

Forts nästa sida

Det märkliga skenet från ljuskäglan inneslöt, förutom Lena, också tre andra cyklister. Också de ungdomarna blev skrämde av fenomenet.

Sovjet testar rymdfärja

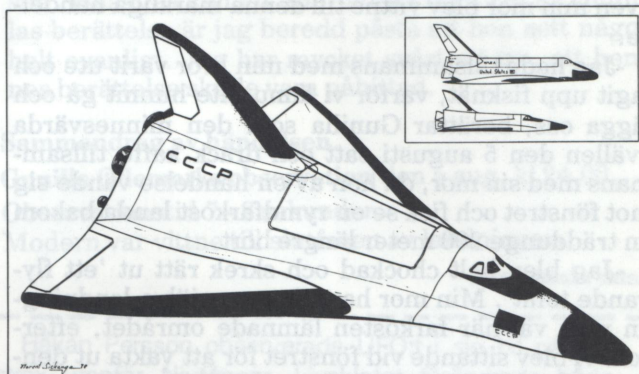
Under rigorös sekretess provar Sovjet en delta-vingad återanvändbar farkost, som i allt väsentligt påminner om den amerikanska rymdfärjan. Den ryska varianten har bara provflugit i atmosfären och bärs, i likhet med den amerikanska Shutteln, upp i luften av ett stort moderflygplan. Man väntar att mycket snart en s k suborbital testflygning, en partiell rymdflugning som varar nästan ett varv runt jorden, skall genomföras. På samma vis utfördes en sådan rymdflugning för 17 år sedan, den 12 april 1961, av Yuri Gagarin med rymdskeppet Vostok-1.

Hittills har den ryska rymdfärjan gjort korta, fem minuter långa flygningar, nedsläppt från ett Tupolev Tu-95 moderplan. Glidflygningen ner till flygfältet genomfördes också på samma sätt som vid den amerikanska rymdfärjan, sålunda utan hjälp av motorer. Hur det ryska rymdplanet skall sändas upp är okänt, men sannolikt används en 'clusterraket', där flera raketsteg är sammanbyggda till en större enhet.

Sovjets rymdfärja när något mindre än den amerikanska färjan. Dess framtida uppgifter blir främst transporter till och från rymdstationer som Saljut, av människor och förnödenheter. Hittills har samtliga transporter utförts med Sojuzraketer. Enbart för be-

maning och försörjning av Saljut-6 stationen behövdes fyra icke återanvändbara bärraketer. Rymdfärjtrafik blir däremot mindre kostsamt och man undviker slöseri med viktiga materialer.

Florent Sickenga

Även Sovjet provar en rymdfärja. En mindre "kantig" typ än den amerikanska men också något mindre i storlek. Färjan har redan provflugits i atmosfären efter att ha blivit nedsläppt av ett Tupolev TU-95-plan.

ning av att den gränsar till Bondebacka, som inrymmer radiostation för långvåg bl a. Långvågsstationen användes inte idag. Radiomasterna finns kvar och minner om den första svenska radiostationen. Vi äldre kommer väl från radions barndom ihåg Sven Jerrings röst Stockholm - Motala.

En av UFO-observationerna över Ekön kunde följas via Linköping, och en kvart senare även över utkanten av Stockholm för att sedan synas över Åland.

I övrigt avviker denna observation inte från andra. Intressant är, tycker jag, känslan av att tiden stod stilla som Lena upplevde. Vidare att hon satt stilla på cykeln, trots att den stod stilla. Normalt borde hon ha mist balansen. Så blev alltså inte fallet, utan när föremålet försvunnit fortsatte Lena att cykla om än lite vingligt i början.

Dagen efter hade Lena svår huvudvärk och var sängliggande en del av dagen. Om detta kan ha berott på chocken eller haft andra orsaker känner vi inte till. Vi återger endast vad som inträffat.

Jonzon

Motalaflickan Lena Andersson på platsen för sin UFO-observation den 2 augusti i år vid korsningen Bergsättersvägen-La saretsgatan i Motala. Lena hann, under den knappa minut observationen varade, uppfatta att den främmande farkosten hade rektangulära fönster från vilka ett rödgult sken strömmade ut.

Minnesrik kväll i Saltvik

En främmande rymdfarkost landar ljudlöst 200 meter bort i skydd av en träddunge. Det var ren tur, att jag just då stod vänd mot fönstret, säger **Gunilla Odemark**, som var på tillfälligt besök hos HSS seglarklubb i Saltvik. Min mor och jag satt sedan nästan en halvtimme och väntade på att farkosten skulle lyfta och lämna området, vilket den också gjorde så även min mor blev vittne till denna märkliga händelse.

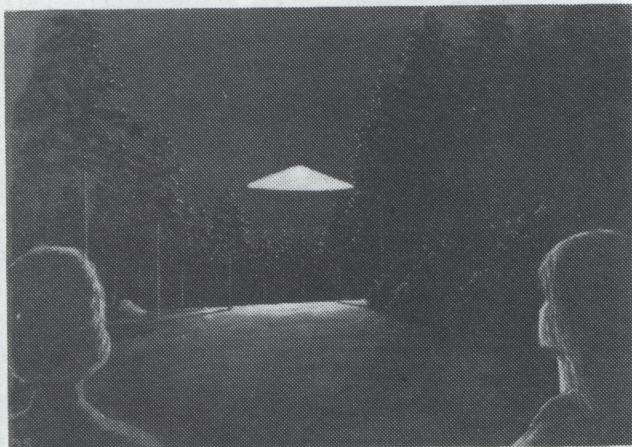
-Jag hade tillsammans med min bror varit ute och tagit upp fisknät, varför vi ännu inte hunnit gå och lägga oss, berättar Gunilla som den minnesvärda kvällen den 5 augusti satt och drack kaffe tillsammans med sin mor, då hon av en händelse vände sig mot fönstret och fick se en rymdfarkost landa bakom en träddunge 200 meter längre bort.

-Jag blev helt chockad och skrek rätt ut 'ett flygande tefat'. Min mor hann inte se själva landningen men väl när farkosten lämnade området, eftersom vi blev sittande vid fönstret för att vakta ut den samma.

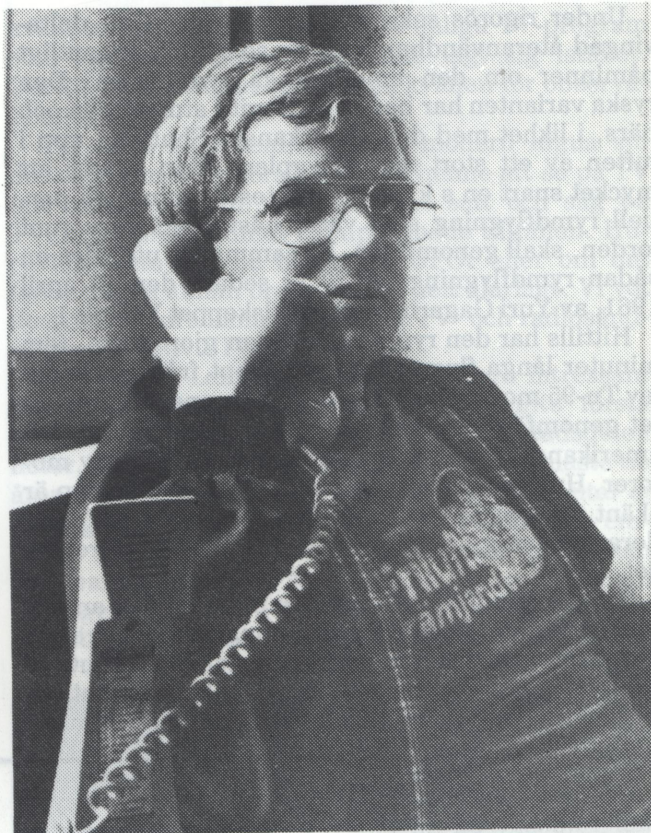
-Vi hade fönstret öppet och kunde inte höra något ljud vare sig vid landningen eller då föremålet begav sig iväg från området.

-Farkosten var uppskattningsvis 10 - 12 meter, och hastigheten vid avfärden uppskattar jag till 100 km/tim. Föremålet passerade mellan två träddungar i närheten av havet. Det avgav ett fluorescerande ljus. Själva flygkroppen verkade metalliskt grå och syntes vara fast till formen.

-Jag har tidigare avfärdat tanken på 'flygande tefat', säger Gunilla som efter denna händelse plötsligt fått anledning att ompröva sin ståndpunkt i detta kontroversiella men väl så allvarliga ämne. Vi var tyvärr aldrig ut till landningsplatsen den aktuella

Gunilla Odemark såg, tillsammans med sin mor, ett UFO landa och lyfta vid Saltvik utanför Hudiksvall. Inge ljud hördes, vare sig när föremålet landade eller lyfte.

Håkan Persson observerade den främmande rymdfarkosten strax efter midnatt den 6 augusti vid Njutånger. Enligt Håkan ändrade föremålet både färg och storlek.

kvällen. Vi vågade helt enkelt inte. Min mor tyckte också, att det var olustigt att gå ut, så därför stannade vi inne.

-Den 7 augusti for jag tillsammans med en journalist ut till platsen för att se om det eventuellt fanns några avtryck eller något annat som kunde hänföras till landningen, men vi fann ingenting förutom en skylt som talade om att det var förbjudet att fotografera i området av militära orsaker.

Nämnda journalist heter Håkan Persson, är 32 år och bosatt i Hudiksvall. Han berättar för UFO-Information som följer:

-Jag kom klockan 00.35 den 6 augusti körande med bil norrut mot Hudiksvall efter att ha varit på besök i Norrala, strax norr om Söderhamn. Det var ganska lite trafik, men jag körde ändå ganska sakta, något jag alltid gör med tanke på älgfaran. När jag befann mig cirka 500 meter söder om Njutångers centrum, fick jag plötsligt se ett ljus flyga över E 4 ut mot havet i Öster.

-Först reagerade jag inte nämnvärt utan tänkte att

Stort UFO öv

det var ett flygplan som var ute och flög lågt. Men när ljuset plötsligt blev orangefärgat, samtidigt som det blev större (som om det började brinna), reagerade jag. Eftersom jag trodde att det handlade om ett mindre flygplan som fått störningar larmade jag polisen i Hudiksvall från en telefonkiosk i Iggesund. Jag trodde, att besättningen på flygplanet letade efter en plats att landa på, då det förmodligen utbrutit eld ombord. Stackars människor, tänkte jag, nu störar dom!

-Jag blev ganska förvånad, när polisen i Hudiksvall inte visste någonting. Dom hade inte fått något larm, vilket dom skulle ha fått direkt om något hänt. När jag kom in till Hudiksvall åkte jag in till polisen för att höra om dom hört något mer. Men det hade de inte. Alltså var det en meteor eller något liknande, tänkte jag och åkte hem. Tyvärr kan jag inte påstå, att jag såg vad det var. Det kan ha varit vad som helst. Det enda jag med bestämdhet såg, var ett ljus som förflyttade sig över himlen. Det ändrade färg och tycktes växa i storlek.

-På eftermiddagen nämnde jag min observation

för chefredaktören på Hudiksvalls tidning, där jag f ö är anställd. Han hade då strax innan fått telefonsamtal från Gunilla Odemark, som berättat om sin upplevelse i Saltvik öster om Hudiksvall. Den 7 augusti åkte jag ut till Saltvik och talade med kvinnan ifråga, samtidigt som vi besökte landningsplatsen, tyvärr dock utan att finna några spår efter händelsen. Tilläggas kan att efter att ha tagit del av Gunillas berättelse är jag beredd påstå att hon sett något helt ovanligt. Jag har mycket svårt att tro, att hennes berättelse skulle vara påhittad.

Sammandrag av händelsen.

Gunilla Odemarks observation den 5 aug. kl 24.00.

Observationstid 7 - 8 sekunder.

Modern var vittne till slutfasen av landningen.

Forts nästa sida

Håkan Persson observerade UFO:t i sin bil på E 4 strax utanför Njutånger. Ljusklotet förändrade både färg och storlek och blev till slut orangefärgat.

UFO-fenomen över Skottland

På eftermiddagen den 20 mars 1978 färdades lantbrukaren Willie Mc Nair i bil tillsammans med sin 15-årige son mot hemmet. De hade varit ute på fältet och arbetat. Plötsligt fick de syn på ett märkligt fenomen. -Det var ett stort, runt, lysande föremål, som tycktes sväva några få meter över marken, har Willie berättat. -Det utstrålade ett rött sken, som tycktes vara riktat mot vår bil. Det såg ut som ett skymdskepp. Plötsligt försvann det röda skenet, och föremålet försvann ur vårt synfält.

Poliser såg samma fenomen

Mc Nair rapporterade händelsen till polisen i Prestwick, en liten stad på Skottlands västkust. Men där var det ingen, som tog hans vittnesmål på allvar. Knappt en månad efter händelsen fick dock McNairs anmälan förnyad aktualitet. Poliserna Campbell Brown och Robert Chalmers var ute på en rutinpatrullering i bil, när de fick syn på ett kraftigt rött sken någonstans vid horisonten.

Polisman Brown rapporterade: -Föremålet vi såg var cirkelrunt och rörde sig mycket snabbt på låg höjd. Vi försökte följa det, men det försvann efter en stund. Överkonstapel William Sherry, som är chef för polisstationen, säger, att han inte själv har sett det beskrivna föremålet, men att liknande rapporter strömmade in från flera håll inom det aktuella området. -Ett flertal beskrivningar från privatpersoner, som observerat fenomenet, stämmer väl överens med de båda konstaplarnas rapport, bekräftar Sher-

ry, som betecknar de båda polismännen som mycket trovärdiga.

Nya rapporter

Den 15 maj kom det nya rapporter! Fyra poliser rapporterade oberoende av varandra iakttagelser av samma röda sken. Polisman Bill Mc Taggart rapporterade: -Klockan var cirka 03.00 då jag överraskades av ett orangerött sken. Jag blev förbryllad över vad jag fick se. Det var nästan otroligt! Jag såg ett slags skymdskepp, det var runt, och från dess mitt strömmade ett vitt sken rätt upp mot himlen, det såg ut som en strålkastare.

Mc Taggart tog kontakt med högkvarteret, som i sin tur kontrollerade saken med flygplatsen i Prestwick. Kontrollen utmynnade i att inget flygplan befann sig i det aktuella området vid tidpunkten för observationen. Mc Taggart, som studerade fenomenet i fem, sex minuter, kunde fastslå, att föremålet rörde sig upp och ner i ett spiralförmönster.

Ingen förklaring

Professor Archie Roy vid universitetet i Glasgow konstaterade helt saklig, att man sällan får så många trovärdiga vittnesuppgifter om ett UFO-fenomen. Professorn kunde inte ge någon naturlig förklaring till fenomenet .....

Karl

Forts från föregående sida

Väderförhållanden: molnigt väder, ingen vind, torrt och varmt, några stjärnor var synliga men inget månljus.

Föremålet verkade metalliskt fast och gråfärgat samt avgav ett fluorescerande konstant ljus.

Uppskattad storlek: 10 - 12 meter; observerades vid landningen cirka 45 grader över marknivån och försvann vid 60 grader väst nordvästlig riktning. Föremålet passerade mellan två trädgångar.

Håkan Perssons observation den 6 aug. kl 00.35.

Plats Njutånger 15 km söder Hudiksvall på väg mot Hudiksvall i bil (ensam).

Observationstid 5 - 7 sekunder.

Väderleksförhållanden: spridda moln, torrt och varmt, några få stjärnor.

-Något ljud hördes inte, beroende på att jag körde bil och ej kunde avgöra huruvida något sådant existerade eller ej. Däremot tycktes föremålet vara fast.

Det ändrade dock storlek och färg.

-Hastighet som ett mindre flygplan vid landning. Föremålet passerade också bakom en del träd. Jag fick syn på det cirka 80 grader över markytan i nordvästlig riktning, och det försvann i östlig riktning. Det befann sig 30 grader över marknivån, när jag förlorade ögonkontakt med det.

Så långt de båda vittnenas berättelser. Det förefaller, som om föremålet gjort ytterligare en landning, men vi har i skrivande stund ännu inte fått detta bekräftat. Mycket talar dock för att så skett. Tilläggas kan att på det område landningen skedde finns viss militär aktivitet liksom mineringar - om nu detta kan vara intressant för andra civilisationer eller om det bara var en händelse att landningen skedde just där.

Jonzon

Stort UFO över norsk bondgård

Mitt på ljusa dagen fick 70 år gamle Kåre Overn sitt livs upplevelse. Han trodde knappt sina ögon. Femtio meter ovanför gården svävade en enorm metallskiva. Föremålet sände ut en kraftig ljusstråle ner mot marken. Där ljusstrålen träffade gräset, blev detta brunt, och gruset färgades rött. En vetenskapsman, som fått prover från marken, där ljusstrålen träffade, har vägrat att ta befattning med dessa. Motiveringen för denna vägran är, att det eventuellt skulle kunna skada hans karriär, om han tog flygande tefat på allvar!

Ufo-logen Henry Svensson, Mariestad, och Karl Beckman, Skövde, besökte i juli månad 1979 Overn, som bor i en gedigen släktgård i Vestre Spone, en jordbruksbygd belägen mellan Drammen och Hønefoss. Gården är en av de största i bygden. Vid besöket berättade Kåre Overn följande:

Enormt föremål

- Lördagen den 4 november 1978 omkring kl 1230 fick jag höra ett underligt ljud. Trots min något ned-satta hörsel hörde jag ljudet tydligt. Det lät som sjundandet från en kaffepanna, just innan kaffet kokar upp. Jag stod vid tillfället i köket och var sysselsatt

Ett 50-tal meter ovanför gården svävade ett enormt UFO som också sände ut en kraftig ljusstråle mot marken.

70-årige Kåre Overn trodde knappt sina ögon när det stora UFO:t gästade hans gård.

— Upplevelsen var helt otrolig!

med att plocka några saker ur ett skåp. Jag kikade ut genom fönstret för att se, varifrån det underliga ljudet kom. Då fick jag se något helt otroligt. En liten bit utanför fönstret kom en grönfärgad ljusstråle ner från himlen. Ljuset var så starkt, att det avtecknade sig klart mot logen på andra sidan den 40 meter breda gårdsplanen. Hela tiden hördes det egendomliga ljuskällan, men jag kunde inte ur den synvinkeln upptäcka något. Jag gick ut på förstutrappan, och då fick jag se det märkligaste, jag någonsin sett! Det susande ljudet hördes nu ännu starkare, och både ljudet och ljusstrålen kom från ett enormt föremål, som stod orörligt cirka 50 meter upp i luften rakt över gårdsplanen. Föremålet var runt som en skiveller diskus. Skivans undre del var i centrum formad som ett halvklot. På halvklotet fanns fyra cirkelrunda, fönsterliknande anordningar. Mitt under halvklotet fanns ett femte 'fönster'. Det var betydligt mindre än de andra, och härifrån kom ljusstrålen. 'Fönstren' var lysande gröna, och hela föremålet verkade för övrigt vara av någon sorts grönaktig metall. Jag bedömer halvklotets diameter till cirka 20 meter och höjden till fyra - fem meter. Själva skivans diameter var minst 40 meter. Jag fick den uppfattningen, att halvklotet stod stilla men skivan roterade. Skivans översida kunde jag inte se, så dess utformning kan jag inte uttala mig om.

Försvann hastigt

Kåre Overn minns, att han tänkte: Om föremålet försöker landa på gårdsplanen, kan det gå illa. Det kommer knappast att få plats. Han tänkte också, att han borde fotografera föremålet, men det hanns inte med.

- Ljusstrålen släcktes, det susande ljudet upphörde.

UFO:s bakom järnridån

Ryssarna har varit tysta angående UFOs men för inte så länge sedan erkände de, att de avlyssnar ljudsignaler från rymden, i form av radiosignaler som kommer in som impulser. De återkommer många gånger varje dag.

En rapport från Moskva lyder: 'Det kan inte uteslutas att signalerna utsändes av en högre utvecklad civilisation'. (Inget dåligt uttalande av konservativa ryska forskare!).

Enligt nyhetsbyrån Tass, har ryska mottagare aldrig tidigare fått in dessa signaler. Tass säger också, att det är uteslutet att det rör sig om inhemska radiostörningar.

Professor Samuel Kaplan vid Gorkiuniversitetet säger att det är inte säkert att signalerna kommer från de yttre delarna av universum, men det finns stor möjlighet för att de är sända av en tekniskt utvecklad civilisation.

Professor Kaplan sade i sin kommentar att en sak är säker - signalerna kommer inte från en satellit

skickad från jorden.

Många UFOfall i Ryssland kan jämföras med de amerikanska.

En av Rysslands förnämsta UFO-forskare, dr Felix Y Zigel, har sagt att flygande tefat faktiskt förekommer och att de har skrämt, stört och även dödat astronauter ute i rymden. Dr Zigel kan ha menat de tre sovjetiska kosmonauterna Dobrovolski, Patsayev och Volkov, som av någon anledning kom in i ett mystiskt, starkt magnetiskt kraftfält när de var på väg tillbaka till jorden med Soyuz 11. Den officiella kommentaren var, att de hade glömt stänga kapseln ordentligt och syret hade läckt ut ur kapseln.

Andra kosmonauter har rapporterat UFOs, när de var på väg tillbaka till jorden 1965. (Pavel Belyayev och Alexei Leonov).

Källa: The new UFO Sightings 74. (Canada)
Sam Rozner

Forts från föregående sida

de, och föremålet steg ytterligare 50 meter rakt upp i luften, innan det försvann i nordvästlig riktning. Föremålet försvann med mycket hög hastighet, flera gånger snabbare än ett reajaktpan, berättade Overn. - På gräsbacken, där ljuskäglan hade träffat, hade det bildats en brun ring. Men det torra höstgräset var inte svett. Det såg mera ut, som om det hade blekts. Cirkeln, som ljuskäglan hade bildat, hade träffat både gräsmattan och en singelbelagd gång. Cirkeln var 85 cm i diameter och cirka tio cm bred. Innanför denna ring hade gruset fått en rödaktig färg. Overn betonade, att stenarna, som blev belysta av föremålet, först fick en rödaktig färgton och inte, som felaktigt tidigare uppgivits i lokalpressen, en grön färg. Troligen har detta missförstånd uppstått genom att stenarna kort efter händelsen fått en beläggning av alger, som formerat sig onormalt snabbt.

Forskare vägrar

Jordprov från såväl den aktuella cirkeln som från området utanför har tagits. En forskare, som fått sig prover tillsända vägrar att befatta sig med dem. Han vill, med tanke på sin karriär, inte bli inblandad i något, som har anknytning till UFO. Samme forskare har förklarat, att algernas beteende på stenarna inte bevisar någonting. En liten extra bestrålning kan ha förorsakat den snabba formeringen. Den omtalade cirkeln kan ha tillkommit av olika orsaker. Om t ex någon hållt ut myrsyra där, kommer inte gräset till-

baka på många år. Däremot kan det mycket väl finnas alger där. Så enkelt avfärdar alltså en vetenskapsman en för honom obekvämd UFO-observation. Han vägrar helt enkelt att befatta sig med saken.

Kåre Overn är däremot inte rädd för att stå för, vad han sett och hört. Han är en hederlig bonde, och han har aldrig sett spöken eller andra underligheter. Men han vet, att han hört och sett detta flygande föremål. - Varken i eller utanför den uppkomna cirkeln eller någon annanstans på gården, har det spillts ut myrsyra eller annan frätande vätska, avslutade Overn sin berättelse.

Olika värden

Eldbjörg Fjeldberg från den norska UFO-organisationen NUFOC-Östlandet tog vid ett besök på gården med sig två påsar jord från det aktuella området. Dels inifrån cirkeln och dels utanför densamma. Hon lade jorden i två olika krukor. Efter en tid hade det i jorden, som tagits utanför cirkeln, kommit upp två små grässtrån, medan det i den andra krukkan var fullt med frodigt gräs. Detta skulle kunna tyda på att växtligheten inom cirkeln av någon anledning påskyndats. Vid Svenssons och Beckmanns besök 1979 kunde det konstateras, att gräset innanför cirkeln var betydligt grönare än gräset utanför. PH-värdet i cirkeln mitt var i november 1978, enligt NUFOC:s undersökning, uppmätt till 6,5. Tre meter utanför var PH-värdet 7,3.

Karl

Ung fransyska enleverad av UFO-besättning

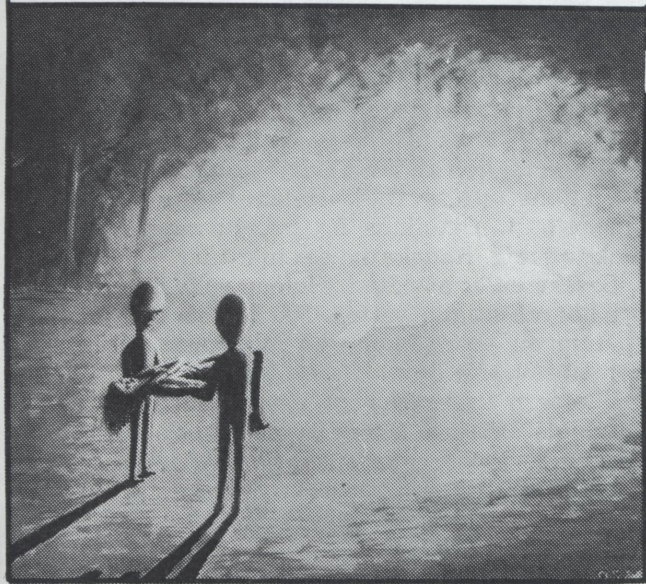
I Valence-regionen har Helène Giulianas uppgifter väckt åtskilliga känsloreaktioner, den ena mer passionerad än den andra. Även de mest skeptiska har varit tvungna att inse att någonting extraordinärt måste ha inträffat på riksväg 539, några kilometer från Romans, på 'Martinetbron'.

Helène Giuliana är en ung flicka på 20 år, som bor hos sina föräldrar, vilka driver ett lantbruk vid Hostun, Drome. Hon har finmejslade drag och är pojklippt, och hon anses av alla sina bekanta vara en intelligent och välbalanserad flicka.

Hon är anställd som hembiträde hos borgmästaren M Bouvier, som enbart har gott att säga om henne. Hon är väl medveten om dagens problem och är ingen hängiven science-fictionfantast. Hon gillar att gå ut och dansa och leva ett bekymmersfritt liv, precis som de flesta flickor i 20-årsåldern. Men hon har emellertid upplevt något som endast ett fåtal människor förunnats - hon har varit ombord på ett flygande tefat!

Den 10 juni åkte Helène, i sällskap med en väninna och två manliga vänner, till Valence i hennes vita bil (en '4L').

Hon går ofta på bio. Denna torsdag hade ungdomarna åkt för att se 'Gökboet'. Efteråt, från midnatt till 0100 drack Helène ett glas tillsammans med sina vänner i Romans, varefter hon återvände till Hostun, en resa på 17 km. Det brukar normalt ta cirka 20 minuter att tillryggalägga denna sträcka. Sex km från Romans löper vägen längs Isères flodbank och korsar Martinet-bron. Här strejkar plötsligt hennes bilmotor.

Under hypnos berättade Helène att hon bars in i UFO:t genom en järndörr av mörklädda dvärgar.

-Först trodde jag att jag hade slut på bensinen, förklarar Helène, -men sedan kom jag ihåg att jag hade tankat innan biobesöket. Att det kunde vara något mekaniskt fel trodde jag inte, då min bil alltid har fungerat perfekt. Hur som helst - bilen stannade efter några meter och strålkastarna slocknade. Sedan uppenbarade sig ett skrämmande fenomen.

-25 meter bort, säger Helène, - ovanför bron, såg jag ett röd-orange, kupolformat ljus. Jag vet inte varför, men jag tänkte ögonblickligen på döden. Sedan satte jag händerna för ögonen.

Efter en stund tittade hon igen; ljuset hade försvunnit. Förvirrad startade hon åter bilen för att åka hem. Hon var så uppskakad, att hon glömde en sväng som hon varit van vid i årtal, och måste därför köra två km längre än vanligt. Då hon kom hem rusade hon in i sin systers rum. Systemen vaknade med ett ryck och frågade: -Vad är det med dig, Helène? Se hur mycket klockan är, fyra på morgonen! Helène blev bestört. -Det är omöjligt, klockan kan inte vara fyra! Hon hade lämnat sina vänner i Romans för endast en halvtimme sedan. Detta var det mysterium, som alla kom att spekulera om: vad hade Helène gjort under dessa två timmar, som hon inte ens kunde minnas?

Dagen därpå berättade hon sin historia för sina föräldrar och sin arbetsgivare. Fallet blev snabbt känt i trakten, och M André Révol från St Marcellin, en av 'Ouranos'-kommitténs undersökare, tog kontakt med henne.

Han föreslog en hypnotisk undersökning med M Stephane Dey från Grenoble, vilken redan varit verksam i Kanada och USA. Efter många om och men gick Helène slutligen med på detta; hon ville ju trots allt veta vad som hänt! Den 22 juli skedde det första experimentet med regressiv hypnos i St Marcellin. (Med regressiv hypnos avses ett hypnotiskt tillstånd, som innebär att försökspersonen förflyttas tillbaka i tiden. Minnesbilder som lagrats i det undermedvetna kan härigenom hämtas upp i dagsmedvetandet och på så sätt klarläggas exempelvis skeendet i ett dunkelt UFOfall.) Helène berättade otroliga ting. När M Révol, efter det att Helène vaknat ur transen, berättade för henne vad hon hade sagt, var hon ovillig att tro det.

Experimentet utfördes ånyo den 18 augusti. Denna gång var ett TV-team från station FR3 i Lyon närvarande, tillika med M Chaloin, en av pionjärerna inom fransk UFO-forskning, M Pierre D, filosofie doktor i kärnfysik, och herrar Gerard Moulinet och Jean Louis Ruchon, två journalister från Le Dauphiné Libre. Under 40 minuter upprepade Helène ord för ord vad hon tidigare sagt; hon motsade sig inte vid något tillfälle. Dey och Ruchon utfrågade henne.

Forts nästa sida

UFO över Tidaholm

Fredagen den 2 november 1979 vid 07.40-tiden observerade lantbrukaren Martin Nordenberg, Ången, Klämmesbo, Tidaholm, ett märkligt luftfenomen. Vid en telefonintervju har Nordenberg berättat: -Jag hade den aktuella fredagsmorgonen varit sysselsatt inne i ladugården. Just som jag var på väg ut genom ladugårdsdörren, fick jag se en underlig tingest, som for genom luften. Föremålet, som passerade rakt över mig, var diskusformat och hade en plan undersida. Det glänste som blank metall och hade en skenbar diameter på cirka en halv meter. Föremålet, som kom från nordost, färdades ljudlöst i sydvästlig riktning. Kort efter det att jag uppmärksammat den underliga saken, skymdes den av ladugårdsbyggnaden. Jag förflyttade mig då till ladugår-

dens gavelända för att se, vart den tog vägen. När jag åter fått objektet i sikte, gjorde det en cirkelformad manöver, innan det försvann ur mitt synfält. Jag bedömer, att nämnda manöver gjordes någonstans i lutrummet mellan min gård och Tidaholm. Avståndet till Tidaholm är omkring sju - åtta km fågelvägen. God sikt rådde vid tillfället. Tingestens höjd över marken är svår att ange. Farten uppfattade jag som jämförbar med ett långsamtgående flygplans. Flygplan ser vi här så gott som dagligen. Jag vet inte vad det kunde vara, som jag såg. En sak är jag dock säker på, flygplan eller helikopter var det definitivt inte!

Karl

Jättelik trehörning

I drygt två timmar iakttog Guido Greiner, 14 år, hans syster Dagmar, 16 år, och hans mor Barbara, 38 år, UFOt vid en kvällspromenad med hunden Maxl. Det var på grund av Maxls oro, som Guido överhuvudtaget blev uppmärksam på UFOt. -Hunden tittade hela tiden uppåt. Det var en röd punkt över oss, som ständigt blinkade. Sedan kom en jättestor trehörning emot den, vek åt sidan och flög förbi den. Trehörningen hade en svart kant runt om med ljusst lysande fönster och i mitten blinkade det rött.

28 februari 1980 Schwäbische Neue Presse

Röd vingkapsel

Brådstörtat blev ett ungt par i Astfeld ryckt ur sin romantiska stämning. Ett UFO rusade med vansinnig hastighet över firmamentet...

Den 15-åriga flickan såg plötsligt en liten röd kapsel med små vingar. Upprörd gjorde hon sin fyra år äldre vän uppmärksam på fenomenet. -Det är ett UFO, förklarade denne. Kort därefter försvann föremålet.

Då paret hade vänt tillbaka till flickans föräldrahem, svävade UFOt dansande över taket på en lada i grannskapet. Det röda, blå och gröna färghavet, som det utstrålade, fascinerade också föräldrarna till 15-åringen.

18 april 1980 Goslarsche Zeitung

Forts från föregående sida

-Jag ser ett ljus, sade flickan. -Mina ögon värker. Jag ser två dvärgar som kommer närmare och öppnar den vänstra bildörren. De bär mig mot ljuset. Jag vänder mig om och ser att bilen har försvunnit. Jag förs in i UFOt genom en järndörr. Dvärgarna räcker mig till midjan. De är mörklädda, i svarta overaller. De har stora ögon och ser sjuka ut.

Vid denna punkt i hennes berättelse gav M Dey henne en penna och ett pappersark, och Helène började sakta teckna vad hon såg i sitt undermedvetna. Sedan fortsatte hon:

-Rummet är högt och runt till formen. Allting är gjort av järn. Jag är rädd. De lägger mig på ett slags bord och sätter på mig några slags hand- och fotbojor. De lägger också en slags handduk över min panna. I rummet finns det vita, röda och gula ljus...

-Plötsligt ritar en av dvärgarna cirklar på utsidan av min jumper med en låda som utsänder vad som liknar ett elektriskt ljus. Därefter befinner jag mig

ute i det fria. Farkosten har tre ben cirka tre meter långa, och blinkande ljus på undersidan...

-Kommer den att återvända? frågade M Ruchon.

-Jag vet inte, svarade Helène. -Åtminstone inte omedelbart. Det finns för många människor runt omkring mig. Kanske om sex månader.

Sessionen är avslutad. Helène vaknar ur transen och ber om ett glas vatten. När hon får höra bandinspelningen, som sändes den 24 augusti av FR3, kan hon inte tro sina öron.

Jumpern undersöks nu vid atomenergicentrat i Grenoble, för att fastställa eventuella spår efter strålning. Ytterligare en hypnotisk undersökning kommer säkerligen att företas, denna gång i närvaro av specialister och vetenskapsmän.

(Nostradamus, No 230)

Källa: The MUFON UFO Journal, Nr 107, 1976.
Översättning: Sören Andersson

Argentinare mötte leende ufonaut

Det var på morgonen den 4.2.1978, strax innan kl 0100, som en FIAT 125 stannade i närheten av fiskeklubbhuset vid dammen La Florida (cirka 38 km från staden San Luis i Argentina). Följande personer steg ur: Manuel Alvarez, 32 år, ogift och tjänsteman

steg ur: Manuel Alvarez, 32 år, ogift och anställd vid det statliga flygbolaget Aerolineas Argentinas, Pedro Sosa, 32 år, ogift och tjänsteman i provinsregeringen, Regino Perroni, gift och banktjänsteman, Gerardo Sosa, 34 år, gift och banktjänsteman, och Eduardo Lucero (ålder och yrke omnämnes inte i rapporten).

De gör i ordning sina fiskeredskap och kliver ut på flotten för att pröva fiskelyckan. Vid två-tiden blåser det upp en stark vind, vilken resulterar i strömmar och vågor som minskar utsikterna för en god fångst. Två timmar senare befinner sig endast Alvarez, Pedro Sosa och Perroni på flotten, ty de andra har lagt sig för att sova.

Plötsligt, då klockan var nästan 0500 på morgonen, hände något otroligt. En stark bländande ljusstråle närmar sig från himlen med oerhörd hastighet. Perroni blundar och täcker ansiktet med händerna. Pedro Sosa och Manuel Alvarez gör det inte. Då ser de honom. Han är storvuxen, slank och ett hemlighetsfullt leende spelar på hans läppar. Han har händerna framsträckta, med handflatorna uppåt och riktade mot vittnena. De vet inte var de skall göra av

sig; de är så överraskade att de bara står och stirrar på varelsen i cirka en halv minut. Därefter gick han tillbaka till den farkost han kommit ut ur. Ljuset, diskusen och molnen försvann lika snabbt som de anlant. Varje sekund verkade vara en evighet för vittnena.

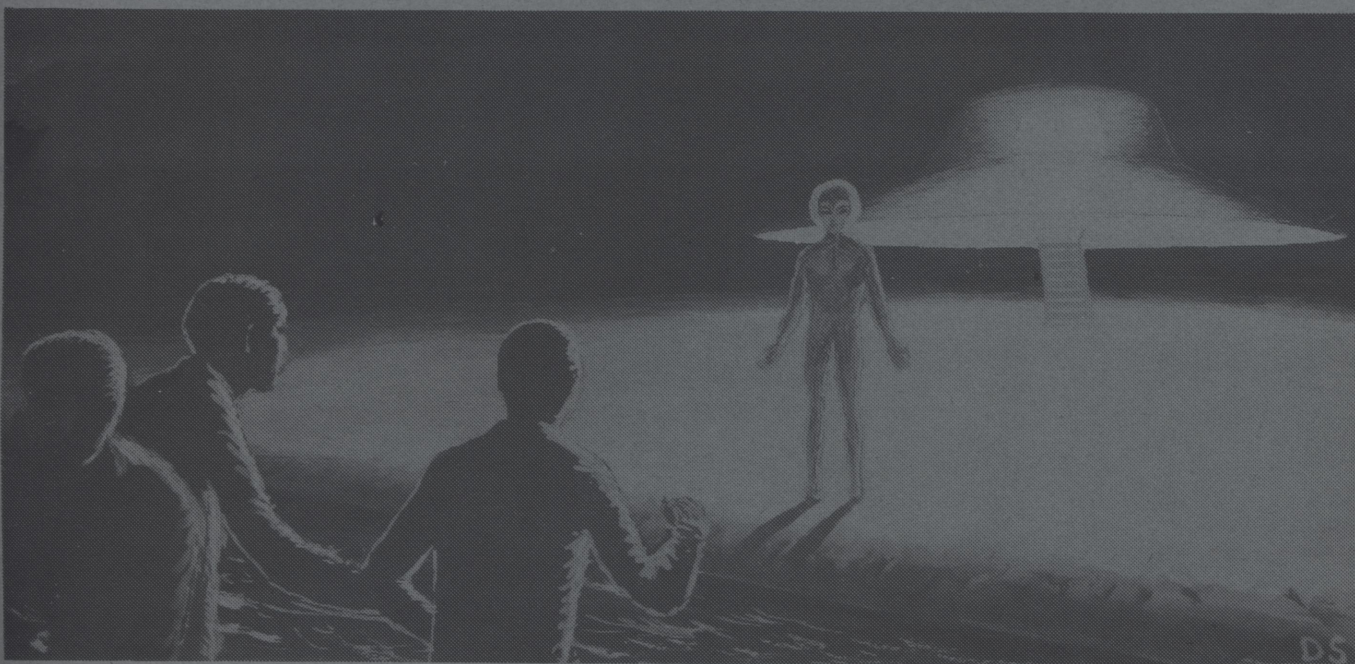
Här följer Manuel Alvarez egna ord i ett reportage i tidningen Siete Dias:

Alvarez:- Det måste ha varit omkring kl fem på morgonen. Plötsligt blev det lika ljust som på dagen. Jag vände mig om och såg ett oerhört starkt ljus. Det var som från en fotolampa, men mycket starkare. Sedan hände inget på ett tag. Men så plötsligt dök ett flygande tefat upp med stor hastighet, bromsade in och svävade orörligt cirka tre meter över marken och cirka 25 meter från flotten. Därefter gled ej lejdare ned från undersidan av tefatet, ungefär som hos en Fokkermaskin, men utan ledstång. Sedan kom mannen ut.

Siete Dias:- Vilken man?

Alvarez:- Jag vet inte. Jag antar att han var en av besättningen. Han klättrade nedför lejdaren med helt normala rörelser, tog några steg i vår riktning och blev sedan stående cirka 15 meter från flotten. Han log och visade oss sina handflator.

Händerna i sig själva kunde vi inte se, eftersom han bar handskar som var en del av dräkten (som babytrikåer). Den silverglänsande dräkten verkade

Tre argentinska män mötte en februarimorgon för två år sedan en ufonaut under en av sina fisketurer. Varelsen kom dem leende till mötes med framsträckta hän-

der för att efter 30 sekunder på nytt försvinna in i farkosten och vidare upp i rymden varifrån UFO:t kom.

översallad med fiskfjäll. Jag kunde varken upptäcka knappar eller skor. Dräkten täckte såväl hals som fötter. Han bar en genomskinlig hjälm, så man kunde tydligt se hans ansikte. Han såg ut som en vanlig människa, men hudfärgen var något kraftigare. Ögonen var stora och lyste på ett onaturligt sätt. Det blonda håret var bakåtkammat. Han var över 180 cm lång och hade en perfekt figur. Han såg ut som en övermänniska.

Siete Dias:-Sade han något?

Alvarez:-Nej, han sade inte ett ord utan steg åter in i maskinen, som sedan försvann utan att vi hörde det ringaste ljud.

Siete Dias:-Var det ingen av er som hade mod nog att tilltala honom?

Alvarez:-Nej, allt skedde så snabbt och oväntat; kanske varade alltsammans i endast 30 sekunder, och under den tiden kunde ingen av oss ens röra ett finger. Ja, det är att beklaga ... Jag skulle gärna vilja träffa honom en gång till. Kanske jag då skulle känna mig redo att tilltala honom.

Nedan följer Pedro Sosas beskrivning av farkosten etc.:

Siete Dias:-Hur såg tefatet ut?

Sosa:-Det hade en typisk tefatsform. På överdelen såg jag ett stort fönster, från vilket röda och gröna ljusblixtar utgick. På undersidan fanns ett starkt vitt ljus, som en väldig strålkastare. Diametern var omkring 20 meter och färgen blygrå.

Siete Dias:-Hade ni någon aning om att ni en dag skulle få möta ett flygande tefat?

Sosa:-Naturligtvis inte. Ingen av oss har haft något sådant i tankarna. Manuel är skeptiker och har överhuvud taget inte ens trott på dylika ting. Och själv har jag inte haft något intresse av ämnet.

Siete Dias:-Har offentliggörandet av fallet orsakat er några obehag?

Sosa:-Ärligt talat, ja. Det har förargat mig. Jag är en fridsam person. Jag vill inte veta av någon publicitet och sådant.

Och så följer Regino Perronis uttalande:

-Jag var och fiskade, men när det vita ljuset sköt ned mot oss blev jag rädd. Jag täckte ögon och ansikte med händerna och sprang för att väcka Gerardo. Han vaknade omedelbart, och vi såg båda hur Manuel och Pedro stod som förstenade och stirrade på skivan. Sedan försvann maskinen och vi sprang fram till dem för att höra hur det var fatt med dem. Först sade ingen av oss ett ord, men sedan föll vi ihop och blev nästan hysteriska.

Fallet undersöktes av polisen. Förhören av vittnena och undersökningarna av landningsplatsen stod under direkt ledning av chefen för provinspolisen, överste López. Resultatet är följande:

1. De befintliga fotavtrycken var för stora och djupa för att en människa skulle kunna ha åstadkommit dem.

2. Gräset på platsen är mycket smidigt och motståndskraftigt, och reser sig lätt efter att ha utsatts för starkt tryck. Men vad gäller dessa fotavtryck, var gräset fortfarande nedtryckt och hade på sina ställen helt försvunnit.

3. Polisläkaren avvisar alla möjligheter av masshallucination.

4. Fritidsfiskarna var inte de enda vittnena. Poli-

sen har fått in rapporter från andra vittnen, vilka sett ett lysande föremål på himlen vid samma tid som farkosten landade vid dammen.

5. De fem vittnena är villiga att underkasta sig tester med lögndetektor och sanningsserum (pentotal).

6. Under förhören informerades vittnena om att de riskerade åtal om de kom med falska påståenden. Alla fem skrev under sina redogörelser, trots denna varning från polisen.

Efter undersökningarnas slut överlämnades följande officiella meddelande till pressen av chefen för provinspolisens pressavdelning:

'På grund av den i tidningarna publicerade historien om den eventuella landningen av ett UFO vid dammen La Florida, har ledningen för poliscentralen bitt personal från Division Cientifica (vetenskapsavd) att undersöka detta fall; d v s göra en analys av marken på den plats där UFOt påstods ha landat, samt undersöka där påträffade fotspår. Resultaten av denna undersökning, som ännu ej är avslutad, är följande:

Den aktuella sektorn har fotograferats. I den inre delen av avtrycken finns ingen vegetation kvar, d v s marken där är bar. Avtrycken, som befinner sig cirka 150 cm från varandra, har oval form och ger intryck av att ha orsakats av en mycket tung kropp om man tar markens beskaffenhet i betraktande.

Måtten är följande: längd 30 cm, bredd 17 cm och djup 6 cm. Markprover har undersökts i laboratorium för att fastställa eventuell radioaktiv strålning, men med negativa resultat. För tillfället pågår undersökningar för att fastställa om materialet utsatts för ett magnetiskt fält'.

Källa: UFO-nachrichten, Nr 251, Juni 1978.

I UFO-Information nästa år
presenterar vi bl a en
utvärdering av ett 50-tal
UFO-filmer
tagna av amatörer.

Filmerna täcker perioden
1949—1978.

Väl mött nästa år
i UFO-Information!